

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Co/95/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614200163
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8614200163.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a členov senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Anny Ilčinovej, v sporovej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: J. J., X.. X.X.XXXX, L. J. X, XXX XX R., zastúpenému JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31954448, za účasti osobitného subjektu na strane žalovaného: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31954448, o zaplatenie 5.626,50 eur s prísl., o odvolaniach strán sporu a osobitného subjektu na strane žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník č.k. 3C/8/2014-216 z 29.3.2018, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok súdu prvej inštancie.

Žalobca je povinný nahradiť žalovanému a osobitnému subjektu na strane žalovaného trovy odvolacieho konania, každému v rozsahu 37,82 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi istinu vo výške 1.749,23 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 21.1.2011 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Trovy konania žalovanému zo strany žalobcu nepriznal a žalobcu zaviazal nahradiť osobitnému subjektu na strane žalovaného trovy konania v rozsahu 37,82 %.

2. Vychádzal zo zistenia, že právny predchodca žalobcu R. R. C..R.. a žalovaný uzatvorili dňa 2.5.2007 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej R. R., C..R.. poskytla žalovanému úver 4.979,09 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 119 mesačných splátkach vo výške 75,02 eur. Prvá splátka bola splatná dňa 20.6.2007 a posledná dňa 20.4.2017. V zmluve je uvedený aj poplatok za poskytnutie úveru vo výške 99,58 eur a poplatok za správu úveru 1,99 eur. RPMN je uvedené vo výške 14,62 %, pričom podľa výpočtu RPMN pre daný spotrebiteľský úver podľa internetovej kalkulačky je výška RPMN 13,95 %, čiže RPMN uvedená v zmluve je nesprávna. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.6.2012 medzi postupcom R. R., C..R.. a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Vzhľadom na to, že v zmluve o splátkovom úvere zo dňa 2.5.2007 je nesprávna RPMN, žalobca nemôže od spotrebiteľa požadovať zaplatenie poplatkov, pretože spotrebiteľský úver je považovaný za bezúročný a bez poplatkov a žalobca má nárok len na zaplatenie istiny nepremičaných splátok. Žalovanému bol poskytnutý úver 4.979,09 eur, ktorý sa zaviazal vrátiť v mesačných splátkach po 75,02 eur splatných k 20. dňu v mesiaci. Teda žalovaný úver mal splácať 66,32 mesiaca a to za obdobie od 20.6.2007 do 20.12.2012. Žalobca podal žalobu na súd dňa 16.1.2014, to

znamená, že splátky, ktorých splatnosť nastala pred dňom 16.01.2011 sú premlčané. Žaloba v tejto časti bola podaná po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty. Súd priznal žalobcovi len nepremličané splátky, ktorých splatnosť nastala za obdobie od 20.1.2011 do 20.12.2012, t.j. 24 splátok, z toho 23 splátok po 75,02 eur a 1 splátka 23,77 eur, spolu 1.749,23 eur spolu s úrokom z omeškania 8,75 % ročne od 21.1.2011 do zaplatenia. Námietku premlčania vznesenú osobitným subjektom na strane žalovaného súd považoval za dôvodnú, a preto žalobný návrh týkajúci sa splátok splatných do 16.1.2011 považoval za nedôvodný, premlčaný. Preto nárok žalobcu vo výške 3.877,27 eur s príslušenstvom ako nedôvodný zamietol.

3. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a 2 CSP. Žalobca mal úspech v rozsahu 31,09 % a žalovaný v rozsahu 68,91 %, teda prevažoval úspech žalovaného v rozsahu 37,82 %. Žalovaný si žiadne trovy konania neuplatnil, preto okresný súd mu ich náhradu nepriznal. Zároveň však v tomto rozsahu priznal nárok na náhradu trov konania osobitnému subjektu vystupujúcemu na strane úspešnejšieho žalovaného.

4. Proti rozsudku v jeho zamietajúcej časti vrátane závislého výroku o trovách konania osobitného subjektu na strane žalovaného v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca a navrhol ho zmeniť tak, že súd vyhovie žalobe aj v časti o zaplatenie 3.877,27 eur s príslušenstvom a prizná mu nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania v plnom rozsahu.

5. Odvolanie podal z dôvodov, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

6. Namietal, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je nepreskúmateľné, nakoľko z jeho odôvodnenia nie je vôbec zrejmé, ako súd dospel k záveru, že RPMN posudzovaného úveru má predstavovať 13,95 % a preto RPMN uvedená v zmluve vo výške 14,62 % je nesprávna. Súd vôbec nešpecifikoval, akú internetovú kalkulačku na výpočet RPMN použil, aký vzorec na výpočet RPMN aplikoval, aké údaje do vzorca dosadil a ako sa k výpočtu RPMN vo výške 13,95 % dopracoval. V zmluve je uvedená RPMN správne, na základe zákonného vzorca na výpočet RPMN, a preto nemožno úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

7. K otázke posúdenia plynutia premlčacej doby súdom za situácie, že súd považoval úver za bezúročný a bez poplatkov žalobca uviedol, že každá splátka pozostáva zo sumy istiny, riadneho úroku a prípadne poplatkov, a preto nie je žiadny dôvod na zníženie celkového počtu splátok, nakoľko v takom prípade je potrebné od každej splátky sumu úrokov a poplatkov odpočítať a tým znížiť výšku jednotlivých splátok, pri zachovaní ich počtu. Vzhľadom na uvedené by nebolo možné dospieť k záveru, že posledná splátka bola splatná v decembri 2012. Postup súdu, ktorým súd mení dátum splatnosti jednotlivých splátok nenachádza oporu v zákonných ustanoveniach a je zároveň v rozpore s písomnou dohodou zmluvných strán, ktoré si upresnili dátumy splatnosti jednotlivých splátok priamo v zmluve.

8. RPMN bola v zmluve uvedená vo výške 14,62 %, pričom v skutočnosti podľa názoru súdu zodpovedá výške 13,95 %. Ak by teda aj RPMN naozaj predstavovala výšku 13,95 %, potom by bolo nutné prijať aj záver, že v zmluve uvedená RPMN vo výške 14,62 % predstavuje údaj, ktorý je v prospech spotrebiteľa, nakoľko v skutočnosti bola RPMN v nižšej výške. Takto „nesprávne“ uvedená výška RPMN by ničím nemohla negatívne ovplyvniť správanie spotrebiteľa a je preto absurdné, aby bol veriteľ kvôli takto „nesprávne“ uvedenej RPMN vystavený zo strany súdu neprimerane prísnej sankcii v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru. Žalobca podporne poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie z 09.11.2016 vo veci C- 42/15. Uvedenie RPMN vo výške, ktorá je spotrebiteľovi na prospech nemôže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, resp. len v jeho prospech, a preto nemožno považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov.

9. K nároku na náhradu trov konania Združenia žalobca uviedol, že ust. § 255 ods. 1 CSP jednoznačne vymedzuje, že súd prizná nárok na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci len stranám sporu. Stranami sporu sú žalobca a žalovaný. Združenie nebolo v súdenom prípade stranou sporu, a preto nemá nárok na náhradu trov konania bez ohľadu na to, kedy vstúpilo do konania.

10. Proti rozsudku v jeho vyhovujúcej časti vrátane závislého výroku o trovách konania v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný a navrhol ho zmeniť, žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania v plnom rozsahu.

11. Odvolanie podal z dôvodov, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

12. Namietal, že súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom z 25.2.2016 správne, keď žalobu v celom rozsahu zamietol a terajší rozsudok je v napadnutej časti nesprávny, lebo sa podriadil nesprávnemu názoru odvolacieho súdu, obsiahnutému v uznesení z 7.12.2016, ktorý názor je v príkrom rozpore s ustálenou a jednotnou rozhodovacou praxou, čo sa týka posudzovania aktívnej vecnej legitímácie žalobcu vo vzťahu k § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Ide o to, že po postúpení živého úveru bankou na nebanku, napr. na inkasnú spoločnosť, nie je inkasná spoločnosť povinná zmluvu ukončiť. Nič by jej nebránilo, aby platný úverový vzťah naďalej spravovala, ako neukončený úver sama, ale to by znamenalo, že by sa na ňu musela vzťahovať celá právna úprava vzťahujúca sa na jej predchodcu, banku, teda nielen ZoB, ale aj cenníky a iné interné predpisy a všeobecné obchodné podmienky banky, ktoré sú vydané na základe ZoB. Zákon o bankách a jeho vykonávacie predpisy sa však na nebanku nevzťahujú. Takýmto postúpením živého úveru, by sa vlastne nebanka fakticky, v rozpore so zákonom, stala bankou, a to minimálne do doby, kým by sama úver zosplatnila, alebo inak ukončila, ale nebanka by nebola povinná úver ukončiť, ale spravovať by ho bola povinná podľa zmluvy uzatvorenej jej predchodcom, bankou, podľa bankových predpisov, čo je zjavne neudržateľné. Žalobca nie je na podanie žaloby aktívne vecne legitimovaný, preto nie je možné jeho žalobe vyhovieť ani čiastočne.

13. Proti rozsudku voči výroku o trovách konania medzi žalobcom a osobitným subjektom na strane žalovaného v zákonnej lehote podal odvolanie osobitný subjekt na strane žalovaného.

14. Odvolanie podal v nadväznosti na odvolanie žalovaného, ktorý podal odvolanie proti výroku, ktorým bol zaviazaný na plnenie, z dôvodu nesprávnych skutkových zistení, ako aj z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie.

15. V prípade úspechu žalovaného v odvolacom konaní navrhol napadnutý výrok rozsudku zmeniť a priznať mu náhradu trov konania v plnom rozsahu.

16. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca.

17. K postúpeniu nesplatennej časti peňažného záväzku uviedol, že zo znenia § 92 ods. 8 ZoB nevyplýva, že predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatná. Predmetné ustanovenie je potrebné vykladať tak, že pokiaľ je dlžník v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku, môže banka postúpiť pohľadávku zodpovedajúcu celej výške peňažného záväzku, nie len časť, s ktorou je dlžník v omeškaní. Pokiaľ by predmetné ustanovenie malo na mysli postúpenie len časti peňažného záväzku, s ktorou je dlžník v omeškaní, bolo by to v predmetnom ustanovení výslovne uvedené. Banka môže postúpiť peňažný záväzok ako celok, vrátane jeho príslušenstva.

18. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru žalobcom uviedol, že zmluvné strany si v zmluve o splátkovom úvere dojednali plnenie v splátkach s presným stanovením termínov splatnosti jednotlivých splátok. Žalovaní sa dostali do omeškania, uvedené termíny neplnili a právnomu predchodcovi žalobcu tým vzniklo právo pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Právny predchodca žalobcu toto svoje oprávnenie nevyužil, pričom mimoriadnu splatnosť vyhlásil žalobca a to podaním zo dňa 18.7.2012 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru“. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo ku dňu 6.8.2012. Postúpením pohľadávky sa stal sám žalobca veriteľom pohľadávky, pričom základným právom veriteľa je v zmysle § 488 OZ právo na plnenie od dlžníka záväzkového vzťahu. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru predstavuje právo veriteľa požadovať splatenie svojej pohľadávky. Spolu s postúpenou pohľadávkou prešli na žalobcu všetky práva s touto pohľadávkou spojené, teda aj právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Zosplatenie dlhu veriteľom znamená, že dlh už nie je možné zo strany dlžníka zaplatiť v splátkach. V dôsledku nesplnenia povinností dlžníkom sa stáva splatný celý dlh vyhlásením jeho zosplatenia. Táto skutočnosť však nemá žiadny vplyv na výšku alebo existenciu dlhu dlžníka, týka sa výlučne spôsobu zaplatenia jeho dlhu a závisí

výlučne od vôle veriteľa. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru postupcom nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pristúpil žalobca po postúpení predmetnej pohľadávky.

19. V následnom dopĺňujúcom vyjadrení žalobca zotrval na svojich predchádzajúcich stanoviskách.

20. Krajský súd, ako súd odvolací, odvolania prejednal viazaný ich rozsahom a dôvodmi (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) bez nariadenia pojednávania na ich prejednanie (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

21. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal z dostatočne zisteného skutkového stavu veci, z ktorého vyvodil aj správne právne závery, a teda vec správne právne posúdil. Odvolací súd nezistil, že by bol súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, alebo že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

22. Na doplnenie a zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, k podaným odvolaniam a k podstatným tvrdeniam strán sporu v tomto odvolacom konaní, odvolací súd uvádza:

23. K žalovaným namietanému nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní, odvolací súd konštatuje, že pokiaľ ide o stanovenie podmienok pre postúpenie pohľadávok banky alebo pobočky zahraničnej banky na tretiu osobu v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, toto ustanovenie je vo vzťahu k ustanoveniu § 524 Občianskeho zákonníka upravujúceho postúpenie pohľadávky právnou normou *lex specialis*, ktorá sa uplatní prednostne, a že dodržanie zákonných podmienok stanovených v § 92 ods. 8 pre postúpenie pohľadávky banky alebo pobočky zahraničnej banky v prípade, ak banka alebo pobočka zahraničnej banky nedisponuje súhlasom klienta s postúpením pohľadávky, ktorú má voči klientovi, je predpokladom platného postúpenia pohľadávky bankou alebo pobočkou zahraničnej pobočky na tretiu osobu.

24. Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom žalovaného v tom, že v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách nie je možné postúpiť pohľadávky banky alebo pobočky zahraničnej banky, resp. tie splátky úveru, ktoré ku dňu postúpenia pohľadávky neboli splatné a s ktorými klient nebol dlhšie ako 90 dní v omeškaní. Takýto výklad uvedeného ustanovenia nie je správny a nevylučuje ho práve ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, v zmysle ktorého, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti (to treba zdôrazniť) svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku (teda celému peňažnému záväzku) postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou aj bez súhlasu klienta.

25. Uvedené ustanovenie nehovorí o tom, že by banka nemohla postúpiť pohľadávku na nebanku z neukončeného „živého“ úveru. Ak je úver splatný v splátkach (daný prípad), banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nesplatenú časť pohľadávky z úveru (pohľadávku zodpovedajúcu peňažnému záväzku klienta).

26. Zmluva o postúpení pohľadávok bola uzatvorená dňa 27.6.2012. Žalobca predložil písomnú Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 27.6.2012 s prílohami, ako aj Oznámenie postupcu - Slovenskej sporiteľne, a.s. o postúpení pohľadávky z predmetnej zmluvy o úvere adresovanej žalovanému. Tým bolo preukázané, že žalobca je aktívne vecne legitimovaný v tomto konaní na uplatnenie predmetnej pohľadávky.

27. Vo vzťahu k nesprávne uvedenej výške RPMN, odvolací súd uvádza, že RPMN predstavuje jednu z podstatných náležitostí spotrebiteľských zmlúv, pretože vyjadruje náklady na úver a spotrebiteľovi pomáha aj poznať, aké všetky náklady budú spojené so spotrebiteľským úverom, pričom uvedenie nákladov v percentuálnych bodoch zjednodušuje spotrebiteľovi i porovnanie obdobných produktov na finančnom trhu, a teda aj výberu konkrétneho úveru samotným spotrebiteľom. Neuvedenie tohto údaju ale i jeho nesprávne uvedenie zo strany dodávateľa je tak klamaním spotrebiteľa

a hľadí sa na neho, akoby uvedené ani nebolo (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 20Co/230/2014 zo dňa 19.11.2015). Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že údaj o RPMN nie je uvedený v správnej výške. Odvolací súd si overil výšku RPMN pri vstupných údajoch poskytnutého úveru na dvoch rôznych internetových kalkulačkách (<https://ekonomika.sme.sk/kalkulacky/spotrebitelsky-uver-rpmn-rpsn.php>, <http://ako-investovat.sk/index.php/financna-gramotnost/80-uroky/163-rona-percentualna-miera-nakladov-rpmn>) a oba tieto zdroje zhodne vypočítali RPMN vo výške 13,95 %, pričom v zmluve je uvedená RPMN vo výške 14,62 %. Nesprávne uvedenie výšky RPMN má rovnaký následok ako keby údaj o RPMN v zmluve vôbec uvedený nebol, čo predstavuje dôvod, s ktorým zákon spája následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru.

28. Z úverovej zmluvy zo dňa 2.5.2007 nepochybne vyplýva, že plnenie bolo dohodnuté v mesačných splátkach. Pri plnení dohodnutom v splátkach plyní 3 ročná premlčacia doba v zmysle Občianskeho zákonníka u každej splátky samostatne. V prípade zosplatnenia dlhu plyní premlčacia doba pri splátkach, ktorých splatnosť ešte len mala nastať, od zročnosti splátky, kvôli nezaplateniu ktorej k zosplatneniu došlo. V tomto smere je preto vo vzťahu k splátkam, ktorých splatnosť nastala podľa zmluvy v období od 20.6.2007 do 20.1.2011, a ktoré tvoria súčasť žalobou uplatneného nároku bezpredmetné, že k zosplatneniu dlhu došlo 18.7.2012, keďže prípadné zosplatnenie dlhu nemohlo mať vplyv na plynutie premlčacej doby týchto skorších splátok. Vzhľadom na uvedené odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil ako premlčanú tú časť dlhu, ktorá mala byť v zmysle zmluvy uhradená pred 16.1.2011, t.j. viac ako tri roky pred podaním žaloby.

29. Odvolaním žalobcu bol napadnutý aj výrok, ktorým súd priznal Združeniu náhradu trov konania v podstate s argumentáciou, že v zmysle § 255 ods. 1 CSP súd môže priznať náhradu trov konania len stranám sporu, pričom Združenie stranou sporu nie je.

30. K postaveniu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS odvolací súd konštatuje, že zmena právnej úpravy spočívajúca v zrušení Občianskeho súdneho poriadku a nadobudnutí účinnosti Civilného sporového poriadku nič nezmenila na procesných právach a povinnostiach subjektu vystupujúceho v konaní ako vedľajší účastník podľa § 93 O.s.p. Účinky vzniku vedľajšieho účasti v zmysle § 470 ods. 2 CSP zostali zachované. Iný výklad, podľa ktorého vedľajšie účasti takéhoto subjektu účinnosťou CSP bez ďalšieho zaniklo, by odporoval ústavným zásadám ochrany nadobudnutých práv a ochrany legitímneho očakávania vyplývajúcim z princípu právnej istoty ako jedného zo základných princípov právneho štátu. Okrem toho by takýmto výkladom nebol rešpektovaný ústavný princíp rovnosti, pretože trvanie nadobudnutého statusu vedľajšieho účastníka by nebolo závislé na naplnení jeho zmyslu, ale na náhodilosti, t.j. na tom, či konanie bolo k 1. júlu 2016 právoplatne skončené alebo neskončené.

31. Vedľajší účastník, ktorý vstúpil do konania do 30.6.2016 mal ako účastník konania nárok na náhradu trov konania, ktoré mu vznikli a tieto procesné nároky mu zostali zachované aj po nadobudnutí účinnosti Civilného sporového poriadku. Správne súd prvej inštancie rozhodol o nárokoch bývalého vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania. Odvolací súd je toho názoru, že tento nárok na náhradu trov konania nie je obmedzený stratou účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, ale trvá až do právoplatného skončenia konania.

32. Nie je v súlade so zákonom výklad ustanovení Civilného sporového poriadku uskutočnený žalobcom, keď tvrdí, že nikomu okrem strán sporu nie je možné priznať náhradu trov konania. Pod marginálnou rubrikou náhrada trov konania upravuje Civilný sporový poriadok aj nárok iných subjektov zúčastnených na konaní na náhradu výdavkov, ktoré im v súdnom konaní vznikli. I keď Civilný sporový poriadok používa pojem náhrada výdavkov, v podstate ide o trovy svedočného, trovy znalečného, trovy dôkazu, ktoré hradí strana sporu inému než strane sporu.

33. Okresný súd správne odôvodnil aj výrok o nepriznaní náhrady trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným.

34. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

35. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní vznikol nárok na náhradu trov žalovanému a Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vystupujúcemu na jeho strane, a to v rovnakom rozsahu ako v konaní na súde prvej inštancie, t.j. v rozsahu 37,82 % v prospech v konaní úspešnejšieho žalovaného oproti žalobcovi. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).